

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

พระโลหุทายี

สรุปทองคำและดอลลาร์เมื่อวานนี้วันที่ ๑๐ ได้ ๑ กิโล ๑๘ บาท ๗๐ สตางค์
ดอลลาร์ได้ ๓๓๙ ดอลลาร์ ทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวง ๔ พันกิโลนั้น เวลานี้ได้
มอบและฝากไว้แล้วสองรายการรวมเป็น ๒,๐๖๒ กิโลครึ่ง ทองคำที่ได้หลังจากฝากและ
มอบแล้วแต่ยังไม่ได้หลอมนั้นเป็นจำนวน ๒๐๒ กิโล ๒๑ บาท ๕ สตางค์ รวมทองคำ
ทั้งหมดได้ ๒,๒๖๔ กิโลครึ่ง หรือ ๒ ตัน กับ ๒๖๔ กิโลครึ่ง ยังขาดทองคำอยู่อีก
๑๗๓๗ กิโลครึ่ง จะครบจำนวน ๔ พันกิโล ซึ่งกำหนดไว้แล้วตายตัว

ผ้าป่าเมื่อวานนี้ทางกุดไหก็ได้ตั้งกิโลกว่านะ ทองคำทางกุดไหได้ ๑ กิโล ๗ บาท
๕ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๐๙ ดอลลาร์ เงินสดได้ ๒๖๑,๘๐๕ บาท

ไปเมื่อวันที่ ๙-๑๐ นี้ไปสองแห่ง ไปหนองผือค้ำที่นั่นคืนหนึ่ง เช้าวันหลังวันที่
๑๐ ค่อยไปกุดไห สองแห่ง กุดไหนี้เราก็เคยอยู่มานานนะ เขามานิมนต์เราไปเราถึงได้
ไปให้เขา เพราะเคยอยู่แถวนั้นมานาน หลายแห่งด้วยแถวนั้นนะ กุดไห บ้านจิว ในเขา
ดินเขาเหล่านั้นเราอยู่ เราไปก็อย่างว่าละไม่มีสภาพเดิมเหลืออยู่เลย จำไม่ได้เลยนะ มัน
ก็เหมือนวัดเรานี้ แต่ก่อนไม่ได้เป็นอย่างนี้ ต้นไม้ที่เต็มไปหมดเดี๋ยวนี้ แต่ก่อนไม่มีต้น
ไม้อย่างนี้ไม่มี เพราะเป็นสวนร้างเขา ต้นไม้พอโตขึ้นมาบ้างเขาก็มาถาง ไฟเผาเข้าไป
ปลูกผักแพงแดงโมไปเรื่อย ที่นี้พอมีวัดแล้วต้นไม้ก็เริ่มขึ้น อันนั้นก็เหมือนกัน พอมีวัด
ต้นไม้ก็เริ่มขึ้น เพราะฉะนั้นสภาพเดิมที่เราเคยอยู่แต่ก่อนจึงไม่ปรากฏเลย

เป็นยังไงพี่น้องทางสุพรรณบุรีเรา ได้มาเห็นวัดป่าบ้านตาดแล้วเป็นยังไง กับที่
คาดที่คิดไว้เป็นยังไง ตัวจริงกับตัวคาดตัวหมายตัวต้นตัวเดาว่าเห็นจะเป็นยังไงนั้นยังวัด
ป่าบ้านตาด เวลาได้เห็นตัวจริงแล้วเป็นยังไง (ดีมากครับ) ก็มีเท่านั้นไม่ใช่เหรอถวาย
เรียบริ้อยแล้ว (มีต้นผ้าป่ามาอีกเจ้าคะ) ต้นผ้าป่าจะเอาเข้ามาทางไหนก็เอาเข้ามาซิ มา
ตั้งนี้เลย ผ้าป่าจังหวัดสุพรรณ (มาจากที่เดียวกันครับ ลูกศิษย์หลวงพ่อสังวาลย์) เออ
รับไปได้แล้วผ้าป่า

เหมือนฝันถวายทองเจ้าคะ

ถวายทองเหรอ

เจ้าคะ ทองของเขาคะ ๒ บาท ๕๐ สตางค์

เอ้อ พอใจ

ชื่อเหมือนฝันคะ

มายังไงนี้

ได้จากหลวงตา คือ ผีนก่อนแล้วที่นี้ตามหาเขาก็ไม่เจอ ตอนนั้นกินเจอยู่ มาใส่บาตรหลวงตาก็เลยอธิษฐานจิตกับหลวงตา พอใส่บาตรเสร็จออกไปก็เจอเลย เจอที่ตำรวจทางหลวงอุดรฯ เกิดวันที่ ๙ ตุลา จริง ๆ ค่ะ

ทราบได้ยังไงว่าเขาเกิดที่ทางหลวงล่ะ

ไปฝันที่นครปฐมก่อนเจ้าค่ะ

เขابอกเขาอยู่ทางหลวงเธอ

ไม่ทราบนี่ก็ยังไปใส่บาตรเสร็จ..

หูเราทั้งศาลากำลังฟังเสียงหมาเวลานี้(เสียงหัวเราะ) เอาละพอเข้าใจแล้ว

เขابอกมีอะไรดลใจไม่ทราบครับไปแวะที่ทางหลวงเฉย ๆ เลยไปเจอครับผม

ก็เจอแล้ว หมามันเต็มอยู่ถนนหนทางอดอยากอะไรหมา

เลี้ยงไปเถอะเลี้ยงหมาไม่เป็นไรแหละ เลี้ยงผู้ร้ายชายโจรกินบ้านกินเมือง

ทำลายชาติบ้านเมือง ผู้ร้ายชายโจรมหาโจร ใส่ในท้องเกิดเป็นหนอนนี้ร้ายแรงมากนะหมาไม่เป็นไร เลี้ยงหมาไม่ค่อยมีโทษมักจะมีคุณ ดีกว่าเลี้ยงคนที่เป็นมหาโจรทำลายชาติบ้านเมืองเสียอีกร้อยเท่าพันทวี เรียกว่าคนร้ายแรงร้ายยิ่งกว่าหมา ดูท่าเขาน่ารักอยู่ นี่ ไปนี้ไปบอกเจ้าของเหมือนฝันนะ ให้ได้สัก ๕ ตัว

ฟัง วัดป่าภูกิ๊ต คือวัดป่าหนองผือที่ไปมานี้ ปายวันที่ ๙ พฤศจิกายน ทองคำได้ ๑๖ บาท ๗๓ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๖ ดอลลาร์ เงิน ๔,๐๔๐ บาทตอนบ่าย แล้วก็ตอนค่ำอีก ทองคำได้ ๕๓ บาท ๓๒ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๒๘๘ ดอลลาร์ เงินสดได้ ๑๗๔,๗๑๒ บาท ที่นี้วันที่ ๑๐ ทองคำได้ ๑๑ บาท ๖๕ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๒๓๐ ดอลลาร์ เงินสดได้ ๙๘,๙๔๑ บาท รวมทั้งสิ้นทองคำได้ ๑ กิโล ๑๕ บาท ๖๙ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๕๒๔ ดอลลาร์ เงินสดได้ ๒๗๗,๖๙๓ บาท เฉพาะบ้านหนองผือนะ ไม่ได้นับกุศโท เอ้า รวมหนองผือกับกุศโทเข้ากันมารายงานอีก ยังไม่ได้ใหม่ก็รายงานของเก่าเสียก่อนซิ บวกเข้าไปทั้งทองคำ ทั้งดอลลาร์รวมกันแล้วได้เท่าไร ไปในงานนี้มาประมวลแล้วได้เท่าไร แล้วบวกเข้าชาติไทยของเรา นี่ชนเข้าชาติไทยนะเวลานี้

เมื่อวานไปค้างคืนหนึ่ง ไปค้างวัดหนองผือ เทศน์ที่หนองผือตั้งชั่วโมงห้านาที รวมแล้วเป็นชั่วโมงแปดนาที ก็เทศน์นานอยู่ เมื่อวานนี้มีพระมาก เทศน์มีเกี่ยวโยงกันไปทั้งเขมขันธ์ทั้งอ่อนโยน ทั้งตลกขบขันดีด้วยเมื่อวานนี้ ตลกขบขันก็คือว่า เราพ้อออกจากทางจงกรมแล้วมันตอนเย็น พอดีได้เวลาพอดีว่าง ๆ หน่อย นี่เราจะไปเที่ยวดูวัดใส่แว่นตาตาไปเลยเที่ยว ไม่สนใจกับใครทั้งนั้นแหละ ไปแบบใส่แว่นตาตาไปเรื่อย ๆ เข้าชอกแซกซิกแซกไปหมดเมื่อวานนี้ ไปโน้น ๆ ดูไปหมด พ้อออกมาคนก็รุมละชิ รุมก็เฉยก็ใส่แว่นตาตามาแล้วนี่ รุมมาก็เฉย ๆ เขาไม่พูดเราก็เฉยไม่ดูคน ก็เราไปหาตุลิ่ง

ของเราไม่ได้ไปดูคน อีกจุดหนึ่งมาเห็นก็แว๊ดขึ้นมาสามสี่คน แว๊ด ๆ หลวงตา ๆ รุมเข้ามา
มานี้

เอ มันยังงั้นมันจะได้เอาแว่นตาตาออกหรือ มาแว๊ด ๆ เข้ามารุมเข้ามา นี่ พอเอา
แว่นตาตาออก ก็กระซิบเบา ๆ ก้มลงหน่อยหนึ่ง เป็นบ้าหรือเราว่าอย่างนั้น เราก็ไป
เลยพอว่าอย่างนั้น เป็นบ้าหรือว่างั้นเราก็ไปเลย ฟังเสียงยิ่งแว๊ดใหญ่ ออกจากนั้นก็
ออกนอกวัดไป ไปดูทางเขาเพราะไม่เคยเห็น ตั้งแต่จากหนองผือไปแล้ว เขาทำทางใหม่
นี่ไม่เคยเห็น จึงต้องออกไปดูกระทั่งถึงทุ่งนาเลย ดูทางตัดหนองผือ ตัดเข้าไปทางโน้น

อ้อ นี่รวมทองคำทั้งสองแห่งที่ไปเมื่อวันที่ ๙-๑๐ นี้ ได้ทองคำ ๒ กิโล ๒๒
บาท ๖๑ สตางค์ และดอลลาร์ ๖๓๓ ดอลลาร์ เงินสดได้ ๕๓๙,๔๘๙ บาท นี่ที่ไปในงานนี้
เหล่านี้ขึ้นเข้าคลังหลวงของเราละ เราไปนี่เราตื่นตายอยู่ละ ไปที่ไหนก็เพื่อคลังหลวง
ของเรา เพื่อชาติไทยของเราละ พี่น้องทั้งหลายที่มานี้ก็มาเพื่อชาติไทยของเราด้วยกัน
ทั้งนั้นแหละ หลวงตาเป็นจุดศูนย์กลาง หมุนตัว ๆ ทั่ววัน นี้ก็ได้ทองคำ ๒ กิโลแล้ว
บวกเข้าไปเรื่อย ๆ อย่างนี้

ทองคำที่เรากำหนดไว้ ๔ พันกิโลนั้นตายตัวนะ ขาดไม่ได้เลย อันนี้ได้ออก
ประกาศทั่วประเทศไทยแล้ว อย่างน้อย ๔ พันกิโลติดไว้เลย ขาดสตางค์หนึ่งไม่ได้ ทอง
คำ ๔ พันกิโลนี้ จากนั้นเราก็เพิ่มของเราขึ้นเรื่อย ๆ เพิ่มตั้งแต่ ๘๐๐ ล้านนี้ขึ้นไป ๘๐๐
ล้านนี้จะซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงทั้งหมด บัญชีสองธนาคาร ไทยพาณิชย์ด้วยกันทั้ง
สองแห่งนี้ก็ได้อเงินประมาณ ๖ ล้าน เงินหกล้านในบัญชีทั้งสองนี้ก็จะมีหมุนเข้าสู่ทองคำ
ทั้งหมดไม่แยกไปไหนเลย ๘๐๐ ล้านกับ ๖ ล้าน ก็ ๘๐๖ ล้านนะ นี่เรียกว่าตายตัวแล้ว
จะหมุนเข้าทองคำทั้งหมดเลย

หลวงตาถ้างได้ลั่นคำไหนแล้วพี่น้องทั้งหลายตายใจได้เลย ไม่มีคำว่า
เหลวไหล แต่เวลาเล่นนี้ไม่มีคำว่าจริง เข้าใจใหม่ คิดดูซิอย่างเมื่อวานขึ้นไป รุมเข้า
มา ๆ เป็นบ้าหรือว่างั้น ไปเลย นี่เป็นเวลาจะเล่นเข้าใจใหม่ เวลาจะจริงไม่มีเล่น เวลา
เล่นไม่มีจริง พลิกทางคมเป็นคมเลย พลิกทางสันเป็นสันเลยอย่างนั้น จริงทุกอย่าง ถ้า
ว่าเล่นก็จริง ว่าจริงก็จริงไม่มีเล่น นี่ก็กำหนดไว้แล้ว อย่างน้อยที่กำหนดไว้แล้ว ๘๐๖
ล้านกว่านั้นแหละ เรื่องกว่า กว่าแน่ ๆ เรานับเอาแต่จำนวนใหญ่มัน ๘๐๖ ล้านนี้แน่
แล้ว ดูเหมือนทางนี้ก็ ๓ ล้านกว่า ทางโน้นก็ ๓ ล้านกว่า ในบัญชีไทยพาณิชย์นะ รวม
แล้วมันก็เป็น ๖ ล้านกว่าละ กับ ๘๐๐ ล้านนี้ ก็เป็น ๘๐๖ ล้าน จำนวนเหล่านี้จะเข้าสู่
ทองคำทั้งหมด ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงของเราทั้งหมด

ส่วนปลีกย่อยนั้นเราก็แยก ทั้งออกเป็นเงินหมุนเวียนช่วยชาติดังที่เคยเรียนให้
ทราบแล้ว พวกคนทุกข์คนจนจำเป็นที่จะได้สงเคราะห์จริง ๆ มีทั่วประเทศไทย พี่น้อง

ทั้งหลายก็ได้ทราบมานานแล้วนี้ ทุกภาคนะเมืองไทย เงินที่เราช่วยคนทุกข์คนจนจริง ๆ จนตรอกจนมุมหาทางออกไม่ได้เราไปแก้ไปปลดออก ถูกเชือกรัดคออย่างนี้มีเยอะนะ เป็นล้าน ๆ บางแห่งนะ ขนาดนั้นละ นี่เรียกว่าคนจน เราช่วยที่ไหนจะมีเหตุมีผลพร้อมทุกอย่าง ไม่ใช่ให้สும்สั่มห่านะ ให้มากก็ตามให้น้อยก็ตาม จะต้องมีเหตุผลติดแนบพร้อมแล้วที่จะให้เท่านั้น ๆ แล้วให้เลย ๆ ให้แล้วเงียบเลย สำหรับช่วยประชาชนผู้ที่ยากจนนี้เราไม่ระบุชื่อเลย ให้ผ่านเลย ๆ นี่เรียกว่าทั่วประเทศไทย เป็นแต่ว่ามากกับน้อยต่างกันเท่านั้น เรียกได้ว่ารวมทั่วประเทศไทย เป็นเงินสงเคราะห์คนทุกข์คนจนอย่างนี้เรื่อยมา

จากนั้นมาก็สถานสงเคราะห์ เช่น บ้านข้าวสาร เป็นต้น ที่อื่นเราก็ไม่นับ เอานี้เป็นต้นเลย สถานสงเคราะห์ช่วยนั้นช่วยนี้ จากนั้นก้าวเข้าสู่โรงร่ำโรงเรียน โรงเรียนไม่ทราบก็หลังไม่ประมาณ แล้วก็ที่ราชการต่าง ๆ เช่นสถานีรถไฟอุดร ฯ เป็นต้น เอาแค่นี้แหละนะ แล้วจากนั้นก็โรงพยาบาล โรงพยาบาลนี้ร้อยกว่าโรงนะ ช่วยมาตลอด นี่เรียกว่าเงินหมุนเวียนที่แยกออกจาก ๘๐๖ ล้านนั้นแล้ว จุดนี้เรียกว่ากำกึ่ง อาจจะหมุนเข้ามาทางนี้อีกก็ได้เมื่อสมควรจะแยกเงินจำนวน ๕๐ ล้านกว่านี้นะ เดียวนี้ไม่ถึง ๕๐ ล้านแหละ อาจจะถึงก็ได้เพราะนี่เอาออกมาเพียง ๕ ล้านกว่า อันนั้นมัน ๕๐ กว่าล้าน

เงินจำนวน ๕๐ กว่าล้านนี้ อาจจะแยกออกมาทางเป็นเงินหมุนเวียนก็ได้ อาจจะแบ่งไปทางทองคำอีกก็ได้ ไม่แน่ะ สำหรับเงินก้อนนี้ไม่แน่ ส่วนเงิน ๘๐๖ ล้านนั้นแน่นอนไม่เป็นอื่น เราตายแล้วก็ต้องปฏิบัติตามที่เราสั่ง คือเราพูดยังไงเป็นอย่างนั้น เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ นี่ละเรื่องความสัตย์ความจริงพี่น้องทั้งหลายจำเอาไว้นะ เราฆ่ากิเลสเราก็ฆ่าแบบนี้เหมือนกัน เพราะฉะนั้นจึงได้เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่าเราเฉียดสลบไม่ถึงขั้นสลบเราก็บอกไม่สลบ แต่เฉียด ๆ ไปตลอดเลย นี่คือความจริง เป็นก็เป็น ตายก็ตาย ชัดกันเลย ๆ ถ้าควรจะตายมันก็ตายได้จริง ๆ แหละ แต่มันไม่ถึงขั้นตายกิเลสตายก่อน

เราถึงได้นำผลแห่งความจริงจึ่งทุกด้านทุกทาง มาประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบว่า เต็ดเถอะเด็ดเพื่อความดี เต็ดเท่าไรยิ่งดีไม่มีคำว่าเสีย เต็ดทางชั่ว เต็ดเท่าไรยิ่งเลวยิ่งเหวี่ยงแหวกไม่มีอะไรขึ้นดีเลยนะ เพราะฉะนั้นจึงให้พากันเด็ดความดี เด็ดเจ้าของนั้นแหละสำคัญมาก เต็ดคนอื่นคนใดก็มีอนุโลมปฏิบัติโลมกันไป แต่เด็ดเจ้าของนี้ไม่ต้องอนุโลมก็ได้ ขาดสะบั้นไปเลย อย่างเราที่ปฏิบัติต่อเรานี้เป็นอย่างนั้นละ เป็นแบบขาดสะบั้นเลย ๆ มันควรจะสลบ เอ้า สลบ มันควรตาย เอ้า ตายเลย แต่มันไม่ถึงขั้นนั้นก็บอกว่าจะไม่ถึง

เรื่องความทุกข์ความทรมานด้วยความเดือดเดี่ยวจริงจังนี้ เราใช้ปฏิบัติทางด้านจิตตภาวนา ขึ้นเวทีพัดกับกิเลสเป็นเวลา ๙ ปีนี้ เหมือนว่าคลุกวงในกันเลย ไม่มีเวลาอ่อนข้ออ่อนหย่อนต่อกัน ผลจึงได้มาเป็นที่พอใจดังประกาศให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบตลอดมานี้ นี่คือผลแห่งความจริงจัง อย่าอ่อนแอกับมันนะ เรื่องกิเลสนี้อ่อนไม่ได้ พอเราอ่อนมันจะแข็งขึ้นทันที ๆ ถ้าเราแข็งมันก็อ่อนลง อ่อนนั้นอ่อนเพื่อต่อสู้เรานะ ไม่ใช่อ่อนลงเพื่อหมอบราบ อ่อนลงเพื่อต่อสู้เรา ถ้าความเพียรเราเข้มแข็งเข้าไปเรื่อย ๆ มันก็อ่อนลง ๆ จนกระทั่งถึงพินาศ ดังที่กิเลสสิ้นจากใจของพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านนั้นแหละ ท่านเด็ดลงไปเท่าไร มันก็อ่อนลง ๆ จนกระทั่งขาดสะบั้นลงไปจากใจ ทรงธรรมเลิศเลอขึ้นมา

ธรรมพระพุทธเจ้านี้เป็นธรรมที่เลิศเลอตลอดอนันตกาลมา พี่น้องทั้งหลายอย่าไปคิดว่า ตอนนั้นสมัยนั้นสมัยนี้จะเรียกว่าแหลม ศาสนาจะเรียกว่าแหลม มรรคผลนิพพานจะเรียกว่าแหลม การปฏิบัติคุณงามความดีจะเรียกว่าแหลม ๆ อย่าไปคิด ผลไม่มีคำว่าเรียกว่าแหลม ขอแต่การกระทำอย่าเรียกว่าแหลมก็แล้วกัน ถ้าเราทำความดี เด็ดเท่าไรความดียิ่งเด็ดขึ้น ๆ เด็ดขึ้นเท่าไรเพิ่มขึ้นความดีช่วยเราพุงเราหลุดจากเราพ้นจากทุกข์ได้ ด้วยอำนาจแห่งธรรมเท่านั้น เรื่องกิเลสนี้ไม่มีทาง มีมากเท่าไรเอาให้จม ๆ แหลกไม่มีขึ้นดีเลย สัตว์ตัวหนึ่งคนคนหนึ่งเต็มอยู่ในนรกอเวจี ที่กิเลสมาหลอกโลกว่านรกไม่มี ๆ นี่ละที่มันหลอกตัวสำคัญมาก สุดยอดคือตัวนี้เอง

บาป บุญ นรก สวรรค์ พรหมโลก นิพพานไม่มี นี่กิเลสลบไว้นหมด แล้วสิ่งที่มีคืออะไร ความอยาก ความทะเยอทะยาน ซึ่งเป็นทางของกิเลสทั้งนั้น ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา นี่เป็นทางของกิเลสเปิดโล่งไว้นแล้ว ให้สัตว์ทั้งหลายไหลลงไป ๆ เลย อันนี้ให้ระวังให้ตึ๊ดนี้ ธรรมะท่านเตือนตรงไหนให้เชื่อธรรม ธรรมไม่เคยโกหกใครแต่ไหนแต่ไรมา แต่กิเลสโกหกมาแต่โคตรแต่แซ่ปู้ย่าตายายของมันตลอดมาจนกระทั่งทุกวันนี้ และยังจะโกหกต่อไปอีกไม่มีสิ้นสุดเช่นเดียวกัน ธรรมะก็จริงตลอดไม่มีสิ้นสุด

เพราะฉะนั้นให้ยึดธรรมเป็นหลักเกณฑ์ไว้ ถ้าต้องการจะให้ความหมายในตัวของเราเอง ถ้าไม่สนใจกับความหมายอะไร ก็มีแต่ความเหลวแหลกแหวกแนวประจำตัวของเราตั้งแต่เกิดมาจนกระทั่งวันตาย ชาตินี้ถึงชาติหน้าจะมีแต่กองทุกข์ความทรมาน เพราะหลงกลกิเลส เหยียบย่ำทำลายให้ได้รับความทุกข์ลำบากไม่มีสิ้นสุดยุติกันได้เลย ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ

หลวงตาก็พยายามเต็มกำลังความสามารถแล้วที่ช่วยโลกนี้ เลยนี้ไม่ได้แล้ว เวลานี้มีแต่อ่อนลง ๆ ธาตุชั้นธนะอ่อน สำหรับจิตใจไม่มีคำว่าอ่อน ธรรมะพระพุทธเจ้าไม่มีคำว่าอ่อน อนิจจัง ทุกข์ อนัตตา เข้าไปแตะไม่ได้เลย เป็นธรรมคงเส้นคงวาหนาแน่นมา

ก็กี่ปีกี่กาลปัดตลอดไป ไม่ว่าจะแต่ตลอดมา ยังจะตลอดไปไม่มีสิ้นสุดยุติอะไรเลยละ ขอแต่โลกทั้งหลายได้สร้างความคิดดี ความคิดจะเป็นผลตอบแทนขึ้นมาโดยลำดับ เช่นเดียวกับสร้างความคิดชั่ว ความคิดชั่วก็ติดแนบตลอดไปเช่นเดียวกัน ให้เรายึดข้อนี้ไว้ให้ดี เตือนเจ้าของให้ดี ถึงคราวเด็ดให้เด็ด เด็ดทำความดี เด็ดเพื่อเราไม่เป็นไร เด็ดเท่าไรยังยกเราขึ้น อ่อนเท่าไรกิเลสยิ่งลากลง ผิดกันตรงนี้นะ

ความอุตสาหะพยายามนี้ ต้องเป็นทางเดินของผู้ต้องการความคิดดี สารประโยชน์แก่ตนเอง เดินทางอื่นไม่ได้ อ่อนแอนี้ กิเลสมันวางพื้นฐานไว้แล้วคอยที่จะให้เราอ่อนแอ มันก็แข็งแรงขึ้น ดึงลง ลากลง ๆ สุดท้ายคนคนหนึ่งเกิดมาตั้งแต่วันเกิด ทาสาระไม่ได้ตั้งตั้งแต่วันเกิดจนกระทั่งวันตาย ไม่มีสาระติดตัวเลย ตายก็ไปจมอีกมันสมควรแล้ว หรือกับเราเป็นมนุษย์และเป็นลูกชาวพุทธด้วย ไม่สมควรอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นให้ฟัดเนื้อฟัดตัวเข้าให้ดี อย่าให้อ่อนแอท้อแท้เหลวไหล

ศาสนาเท่านั้นที่จะเข็นสัตว์โลกขึ้นจากกองทุกข์ได้ แม้แต่เมืองไทยของเรานี้ก็ต้องเอาศาสนามานำ ถ้าให้กิเลสตัณหาเห็นไหมเมืองไทยกำลังจะจม เราเห็นกันทั่วประเทศไทยไม่ใช่เหรอ นี่เวลานี้กำลังเอาศาสนา เอาความสัตย์ความจริงเข้ามาปฏิบัติ อันใดที่ผิดปิดออก อันใดที่ถูกดึงขึ้นมา ๆ รื้อฟื้นขึ้นมา นี้เรียกว่ารื้อฟื้นด้วยทางศาสนาไม่เคยโกหกใคร เราจะเจริญรุ่งเรืองแน่นอนหนามันคงได้ด้วยอำนาจแห่งศาสนา อย่างอื่นเราอย่าหวัง มีแต่ทางจะจมอย่างเดียวเท่านั้น วันนี้ก็ไม่ได้พูดอะไรมากนัก เราพูดเพียงเท่านี้ก็พอสมควรนะ เอาละพอ

นั่นมาอีกแล้วตั้งร้อยดอลล่าร์ นี่ก็เด็ด ร้อยดอลล่าร์ ๆ ไม่ถอยนะ นี่เด็ดแบบหนึ่งเหมือนกัน แบ่งกินแบ่งทานนั่นละ ให้ทานหมดพุงก็ไม่ได้นะ เรายังไม่ตายพุงเรายังต้องการอยู่ ก็แบ่งไว้สำหรับพุงเราด้วยนะ แล้วที่นี้ทางใจ พุงของใจคือธรรมคือบุญกุศล เอ้าแบ่งเข้ามาทางนี้ด้วย แบ่งให้ทางร่างกายด้วย แต่อย่าให้ร่างกายไปกินหมด ใจส่วนที่ว่าธรรมเอาไปกินหมด ร่างกายไม่ได้ไม่ค่อยมีแหละ เข้าใจไหม สุดท้ายก็มีแต่พุงเอาไปกินหมด

พี่น้องทาง จ.สุพรรณบุรี ผাগความคิดถึงและเมตตาธรรมไปถึงหลวงพ่อสังวาลย์ด้วยนะ บอกหลวงตาบัวขอฝากความคิดถึงและเมตตาธรรม พร้อมกับการขอบบุญขอบคุณมาถึงหลวงพ่อสังวาลย์ด้วย จำได้ไหมละ นึกว่าจะเป็นแบบพระโลพูทหายี่ ๆ นั้นเวลาให้เป็นผู้นำไปสวดมนต์ ควรที่จะสวดมนต์แบบนี้ท่านฟาดไปแบบนี้เสีย ถ้าจะสวดมนต์แบบนี้ท่านฟาดไปแบบนี้เสีย พระก็เลยมาราบทูลพระพุทธเจ้าว่าให้ท่านโลพูทหายี่ไปเป็นหัวหน้ารู้สึกทำให้เขวทุกที เสียการเสียงาน คนฟังก็ไม่ค่อยจะได้ศัพท์ได้แสงอะไรนัก โอ๊ย อย่าวางั้นเลย พระโลพูทหายี่นี้เคยเป็นมาตั้งแต่อดีตกาล ที่นี้ยกอดีตมา

เลยนะ จะมาเป็นคราวนี้อะไร คนนิสัยเคยเป็นมาก็เป็นอย่างนี้เอง นิสัยของเธอเคยเป็นมาตั้งแต่โน้น ท่านก็ยกมา

ตอนนั้นพระอานนท์เป็นพระเจ้าแผ่นดิน พระพุทธเจ้าเป็นเสนาใหญ่ ติดแนบกับพระเจ้าแผ่นดิน แล้วพระโอรสพุทธเจ้านี้เป็นพราหมณ์คนหนึ่ง แต่เป็นผู้สนิทสนมกับเสนาบดี คิดอยากจะได้โค แต่ก่อนเขามีโคมีควายไปไถนาครั้งพุทธกาลนะ ครั้งพุทธกาลนิยมการทำนา คิดอยากจะได้โค คือโคตัวหนึ่งมันตายเสีย อยากจะได้โคอีกสักตัวหนึ่งมาเป็นคู่ไถนาด้วยกัน โอ๊ย ไม่ยากกว่านั้นนะ พระองค์เองนั้นนะ มาสมัยปัจจุบันเป็นพระพระพุทธเจ้า แต่ก่อนเป็นเสนาบดี โอ๊ย ไม่ยาก เราจะกราบทูลท่านให้ ไม่ยากอะไร โคตัวเดียวเท่านั้น แต่เวลาขอนี้ลำบากนะ ลำบากยังไง โอ๊ย หลายด้านหลายทาง ต้องฝึกหัดวิธีขอเสียก่อน

พระพุทธเจ้าเป็นผู้ไปฝึกสอนนะ ตั้งมัดหญ้าอย่างที่เขาสียบต้นผ้าป่าอย่างนี้ นี่เป็นพ่อนหญ้าพระเจ้าแผ่นดิน อันนี้เป็นหุ่นเสนาบดี มาเป็นลำดับลำดับ แล้วก็ไปเป็นหุ่นของพราหมณ์คนนั้น แล้วให้เข้าพิธีฝึกซ้อม ไปฝึกซ้อมในป่าช้านะ เอากันอย่างเต็มเหนี่ยวเลย ฝึกซ้อมวิธีเข้าวิธีออก เสนาบดีเป็นผู้ซักถาม เสนาบดีตั้งตัวเป็นพระเจ้าแผ่นดินแล้วซักถามให้ทางนั้นตอบ ผิดพลาดอะไรก็สอนวิธีตอบวิธีถาม ท่านถามมาอย่างไรให้ตอบอย่างนั้นๆ แล้วเสนาบดีถามอย่างไรให้ตอบอย่างนั้น ฝึกเสียจนเกือบเป็นเกือบตาย พออุโลไปได้แล้วก็พาเข้าเฝ้าพระเจ้าแผ่นดินละที่นี้ พาพราหมณ์แก่คนนั้นเข้าเฝ้าพระเจ้าแผ่นดิน ก็เป็นตามพ่อนหญ้าที่มัดไว้เป็นตุ๊กตานั่นละ

ที่นี้เข้าหาตัวจริงแล้วนะ พราหมณ์คนนี้ก็เข้าไป เสนาบดีก็คอยสังเกตดู ถ้ายังไม่รู้จักการเคลื่อนไหวการพูดจาอย่างไรต่ออย่างไร เสนาบดีนี้จะเผด็จ แล้วพราหมณ์ทำอะไรล่ะว่านั้นนะ อ้อ ตั้งใจจะมาเฝ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พอว่านั้นพระองค์ก็ว่า มีธุระอะไร พระเจ้าแผ่นดินขึ้นแล้วนะ มีธุระอะไรว่า เออว่าไป ทางนี้คอยฟังเพราะไปฝึกซ้อมกันในป่าช้านั้นเต็มเหนี่ยวแล้ว ที่นี้พระเจ้าแผ่นดินก็รับสั่งถาม แล้วมาธุระอะไร อ้อ ข้าพระองค์มีโคอยู่ ๒ ตัวแต่โคตัวหนึ่งมันตายเสีย ยังเหลืออยู่โคตัวเดียว แล้วโคตัวเดียวนี้อยากจะถวายพระราชทาน ไม่ได้ว่าจะเอาโคไปเป็นคู่ไถนาคะ ว่าโคตัวหนึ่งตายเสีย ตัวที่สองจะถวายพระราชทาน

เหอ เสนาบดีว่า ไม่ใช่พูดผิดเธอ พูดใหม่ซิ พระเจ้าแผ่นดินทรงยิ้ม ที่นี้เสนาบดีก็ซักอีก แล้วว่าไงว่าอีกทีนะ ข้าพระองค์มีโคอยู่ ๒ ตัวตัวหนึ่งตายเสีย ตัวที่ ๒ ขอถวายพระราชทานอีกแล้ว เหอ พระเจ้าแผ่นดินก็เอียงมานี้ ว่าไงเสนาบดี เขาว่าไง มองดูแกตัวสั้น หาทางแก้ช่วยกันนะ มองดูพราหมณ์คนนั้นแกตัวสั้นงั้นไปหมด น่าจะพูดเคลื่อนไป แล้วถามอีกพูดใหม่ ชัดครั้งที่ ๓ เอ้า พูดให้ดี คือมีโคอยู่ ๒ ตัวๆที่ ๑ ตาย

แล้วตัวที่ ๒ อยากขอพระราชารหรืออยากถวายพระราชาร อ้อ ข้าพระองค์มีโคอยู่ ๒ ตัว ตัวหนึ่งตาย ตัวที่ ๒ ขอถวายพระราชาร พระพุทธเจ้าเลยจะตาย ขึ้น ๓ หน ขึ้นแต่จะถวายพระราชาร ยังไงเสนาบดีว่าไง แคงพุดผิดนะ

ที่นี้เสนาบดีเลยซักถามเองให้พระเจ้าแผ่นดินประทับนั่งฟัง ไหนว่าไงนะ ไม่ได้บอกนะเราฝึกซ้อมกันมาแทบล้มแทบตาย ไม่ได้พุด กลัวจะขายหน้า ว่าไงนะว่าใหม่ ก็เลยบอกทั้งขยิบตา จึงบอกว่าตัวหนึ่งตาย ตัวที่ ๒ ไม่มีอยากขอพระราชารไป เออ ว่านั้นก็เข้าที่ตึ้นะ น้อยๆ ก็เอาโคมาถวายพระราชาร เอาละเป็นอันว่าตัดสินใจให้พระราชารให้ทันทีเลยนะ ให้ทางนี้ขอมิแต่จะถวายพระราชาร นี่มันจะไม่เป็นแบบนี้หรือนี้ เตี่ยวจะบอกว่าหลวงตาบัวมีโคอยู่ ๒ ตัว ใช้ไถนา ตัวหนึ่งตาย ตัวที่สองขอถวายหลวงพ่อสังวาลย์ ไม่ได้นะเข้าใจไหม ให้บอกว่า ฝากความคิดถึงเมตตาธรรมและความขอบบุญขอบคุณมาหาหลวงพ่อสังวาลย์พร้อมนี้ เข้าใจไหมละ เออ เอาละพอ ต่อไปนี้จะให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd